

ת"פ 52919/12/13 - מדינת ישראל נגד י ח

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 52919-12-13 מדינת ישראל נ' ח
תיק חיצוני: פממ 06/00001550/13

בפני	כבוד השופט מיכאל קרשן
המאשימה	מדינת ישראל
נ ד	
הנאשם	י ח

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד פאדי אסעד ועו"ד טלי קרת

ב"כ הנאשם - עו"ד ניר רהט

הנאשם בעצמו

החלטה

העובדות

1. הנאשם, י ח יליד 1949, הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של **הטרדה מינית לעובד במסגרת יחסי עבודה תוך ניצול יחסי המרות בעבודה**.

2. לפי עובדות כתב האישום המתוקן, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היה הנאשם הבעלים והמנכ"ל של משרד הפרסום "***" בכפר סבא (להלן - "**המשרד**"). בין החודשים פברואר 2012 - יולי 2012 הועסקה מ.כ. (להלן - "**המתלוננת**") כמזכירה במשרד, והנאשם היה מנהלה הישיר. בסמיכות לאחר תחילת העסקתה במשרד, החל הנאשם להטריד את המתלוננת בכך שהעיר לה הערות הנוגעות למיניותה, לרבות: "את חושנית" ו"את סקסית". בהמשך ובמספר הזדמנויות נוספות חיבק הנאשם את המתלוננת תוך שהניח ידיו על כתפיה, ליטף את שערה ואת פניה וכן נישק אותה על לחיה ועל עיניה. בעקבות מעשיו של הנאשם החליטה המתלוננת להתפטר מתפקידה.

3. במסגרת ההסדר, שנעשה על דעתה של המתלוננת, הוסכם כי שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו של הנאשם אשר יבחן, לבקשת הנאשם, בין היתר את האפשרות לביטול ההרשעה. עוד הוסכם כי הנאשם יפקיד סך של 5,000 ₪ כפיצוי למתלוננת.

4. אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות.

5. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים.

מהתסקיר הראשון עולה כי הנאשם אב לשני ילדים וסב לחמישה נכדים. כיום עובד באופן חלקי כיועץ בחברת פרסום והפקות. לאורך השנים עבד הנאשם כשכיר ועצמאי בתחום הפרסום, ובשנת 1994 הקים את משרד הפרסום "****" אשר היה מעורב בניהול קמפיינים ציבוריים ופוליטיים. במקביל לניהול המשרד שימש הנאשם בהתנדבות כיועץ בכיר בתחום עיסוקו לראש עיריית כפר סבא דאז וכן כיו"ר עמותת הפועל כפר סבא בכדורגל. כיום המשרד נתון בתהליך פירוק והנאשם בפשיטת רגל אישית, הנאשם סובל מקשיים כלכליים, בריאותיים ונפשיים.

הנאשם לקח אחריות על המיוחס לו בכתב האישום המתוקן ועל פגיעתו במתלוננת, אך שלל כל כוונה מינית במעשיו. את התנהגותו כלפי המתלוננת הסביר הנאשם כחלק מדרכו להפגין חום, דאגה ואכפתיות וטען שלא חש כל עוררות מינית כלפיה. הנאשם הדגיש כי המתלוננת לא ביטאה אי נוחות או התנגדות כלשהי למגע מצדו ולכן לא חווה את עצמו כנוהג באופן פוגעני כלפיה. הנאשם החריג את אירוע העבירה מהתנהלותו בדרך כלל והביע חשש לפגיעה אפשרית בדימויו האישי והמקצועי במידה והרשעתו תיוותר על כנה. לדעת כותבת התסקיר, הנאשם גילה קושי משמעותי להכיר בהתנהגותו כבעייתית במישור המיני ולבחון באופן מעמיק וביקורתי את דפוסי חשיבתו והתנהגותו שהובילו לביצוע העבירה. נוכח האמור שירות המבחן לא נתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ על ענישה מרתיעה בדמות מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. בסוגיית ההרשעה ציין שירות המבחן כי מלבד פגיעה בתדמיתו האישית והמקצועית הנאשם לא הציג בפניו נימוקים קונקרטיים נוספים המעידים על פגיעה ממשית בתפקודו התעסוקתי הנוכחי או העתידי. לפיכך, ובשל הקושי בקבלת אחריות מלאה של הנאשם להתנהגותו, סבר שירות המבחן כי לא בשלו התנאים להמליץ על ביטול הרשעתו בדיון.

את תסקירו השני הגיש שירות המבחן בעקבות טענות שעלו על-ידי בא כוחו של הנאשם לאחר הגשת התסקיר הראשון, ביניהן שהוצגו לשירות המבחן ראיות שלא צריכות היו להיות לפניו. מהתסקיר השני עולה כי הנאשם המשיך ושלל כוונה מינית במעשיו ותיאר אי הבנה בפירושה של המתלוננת את התנהגותו במהלך ביצוע העבירה. הנאשם הביע נכונות לבצע שירות לתועלת הציבור כאלטרנטיבה עונשית וניכר כי הוא משקיע מאמצים לשמר הישגיו ולשפר מצבו גם בדרך של קידום האפשרות כי ההליך המשפטי יסתיים ללא הרשעה. לאור השפעתו הניכרת והמרתיעה של ההליך המשפטי על הנאשם, וגם העובדה ששילם למתלוננת פיצוי בסך 5,000 ₪, העריך שירות המבחן כי הסיכוי להישנות עבירה דומה מצדו פחת וסבר כי ענישה שיקומית בדרך של עבודות לתועלת הציבור עשויה לחזק את יכולותיו ותפקודיו של הנאשם בדרך התורמת לחברה. לפיכך המליץ השירות על הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות. שירות המבחן אף שינה מעמדו הקודמת לעניין הרשעתו של הנאשם וציין כי הימנעות מהרשעת הנאשם יש בה בכדי לתת פתח לתקווה עבורו ולחזק מאמציו לתפקוד נורמטיבי.

תמצית טענות הצדדים

6. בא כוח הנאשם, עו"ד ניר רהט, עתר לביטול הרשעת הנאשם וקבלת המלצתו המעודכנת של שירות

המבחן. הסנגור הדגיש כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, מבין את הפגיעה במתלוננת ומודע לכך שהדברים שנעשו על-ידו אינם ראויים במיוחד נוכח היותו מנהלה של המתלוננת. ב"כ הנאשם ציין כי המעשים המפורטים בכתב האישום המתוקן לא נעשו על מנת לספק יצר מיני אלא, כפי שאמר הנאשם לשירות המבחן, מתוך רגשות אבהיים. זו הסיבה שהנאשם לא הביע נכונות להתערבות טיפולית בהקשר המיני, ואין לזקוף נתון זה לחובתו.

עוד ציין ב"כ הנאשם כי עסקין בעבירות מסוג עוון, שנעברו בשנת 2012 ואין ברף החומרה הגבוה ביותר. הנאשם בן 67, אב לשניים וסב לחמישה ללא עבר פלילי או כל הסתבכות מעבר לעבירה זו. למעלה מ-40 שנה עוסק הנאשם בתחום הפרסום ולצד הצלחתו בניהול משרד הפרסום עסק כל השנים בפעילות חברתית-התנדבותית ענפה בעמותות ובגופים ציבוריים שונים, הוגשה לבית המשפט אסופה של מכתבי תודה והערכה על פעולותיו של הנאשם לאורך השנים. הסנגור עמד עוד על קריסתו הכלכלית של משרד הפרסום שבבעלות הנאשם, שהביאה את הנאשם עד כדי פשיטת רגל, על מצבו הרפואי והנפשי ועל הליך גירושיו. לדעת הסניגור, הנזק שנגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו בנסיבות אלה הוא נזק קונקרטי ויפגע בניסיונותיו לשקם את שמו הטוב, את מעמדו ואף יפגע ביכולתו להתפרנס בעתיד מענף הפרסום.

ב"כ הנאשם הגיש פסיקה התומכת בטענותיו.

7. ב"כ המאשימה, עו"ד נתנאל בוז'ו, עתר להותיר את הרשעת הנאשם על כנה. לדעת התובע, הנאשם לא הציג נסיבות שיצדיקו לנקוט כלפיו בדרך החריגה של ביטול הרשעה. העבירות שביצע הנאשם פגעו בערכים מרכזיים, וגם כיום מרוכז הנאשם בעצמו ומשליך את האחריות להגשת התלונה על גורמים שעבדו במשרד. ביטול הרשעה במקרה כזה יעביר, כך התובע, מסר שלילי לציבור כי המעשה היה קל ערך.

8. הנאשם בדברו האחרון ביקש לעמוד על הכוונה שעמדה מאחורי המעשים המתוארים בכתב האישום. לדבריו המגע שהפגין כלפי המתלוננת היה מגע שתכליתו ריפוי וברכה ללא כל אופי מיני והוא זהה למגע שהיה נוהג להפגין גם כלפי ילדים, זקנים וטף. המילים המתוארות בכתב האישום נאמרו בקונטקסט שונה, במהלך שיחה ידידותית ולא בסמוך למגע המתואר. כיום, לאחר האירוע מושא כתב האישום, נמנע הנאשם מכל מגע עם כל אדם באשר הוא. עוד ביקש הנאשם להדגיש את המצב הקשה בו הוא נתון עקב האירועים שפקדו את חייו בתקופה האחרונה ואת יכולתו לשיקום אשר תלויה במידה רבה באי הרשעתו בהליך זה. לטענתו כיום עומדות בפניו אפשרויות העסקה במקומות בהם הוא מתנדב, אך אפשרויות אלה תלויות באי הרשעתו. לסיכום, אמר הנאשם כי מדובר במעידה חד פעמית, אשר יקפיד שלא תחזור וביקש להתחשב במצבו הכלכלי והבריאותי ובנזק העצום שייגרם לו ולבטל את הרשעתו.

דין והכרעה

9. הנאשם הטריד מינית את המתלוננת במקום עבודתה ובמסגרת היותו מנהלה הישיר. ההטרדה המינית באה לידי ביטוי הן באופן מילולי והן באופן פיזי, הכול כמתואר בכתב האישום המתוקן.

10. מן המפורסמות הוא שהימנעות מהרשעה מהווה חריג לכלל הרחב על-פיו מקום שהוכחה אשמתו של

בגיר יש להרשיעו בדין. הרשעה של נאשם שעבר עבירה פלילית מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי והיא נועדה להגשים את תכליותיו השונות של ההליך ביניהן הרתעת היחיד והרבים ואכיפה שוויונית של החוק.

יחד עם זאת ישנם מקרים בהם עלולים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת העיקרון העונשי הרחב, מצבים בהם מתגלה פער בלתי נסבל בין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי לפגיעתה בנאשם האינדיבידואלי. במקרים חריגים אלה בסמכותו של בית המשפט לסטות מהכלל המקובל ולהימנע מהרשעתו של נאשם בדין. על סוגיה זו עמד בית המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.2007), פסקאות 10-11:

"10. מקום שבנסיבות מיוחדות וחריגות עלול להיווצר יחס בלתי סביר באורח קיצוני בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי לבין עוצמת הפגיעה בנאשם הצפויה מההרשעה, עשויה לקום הצדקה לעשות שימוש בסמכות השיפוטית של אי הרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מן הצד האחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות, והמסר הציבורי המתחייב מהן; יש להתחשב בזוהו של עובר העבירה ובמעמדו בציבור, ולבחון באיזו מידה זהותו משפיעה על עוצמת הפגיעה שנגרמה מהעבירה על המערכת הציבורית; יש לשקול במבט רחב גם את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללותו, ואת המסר החברתי שאי הרשעה עלול לאצור בחובו בנסיבות הענין הספציפי.

11. מנגד, יש לתת את הדעת לנאשם האינדיבידואלי, לנסיבותיו האישיות המיוחדות, ולהשפעת ההרשעה על חייו, ועל סיכויי שיקומו; יש לקחת בחשבון נסיבות אישיות שונות - גיל, עבר פלילי קודם, ונתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי. יש לבחון את השפעת ההרשעה על עיסוקו המקצועי של הנאשם, ועל מצבו הכלכלי והמשפחתי. בסופו של יום, ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של הענין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי, באופן שהגם שהנאשם ביצע את העבירה בה הואשם, סובלת הנורמה החברתית הכללית את אי הרשעתו בדין."

11. נחה דעתי כי בנסיבותיו המיוחדות של המקרה דנן גובר השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, על השיקול הציבורי הכללי.

12. עצמת האינטרס הציבורי בהרשעה מושפעת מנסיבות הביצוע הספציפיות של העבירה. הנאשם חזר וטען כי לא הייתה כוונה מינית במעשיו. במקרה המיוחד של עבירת ההטרדה מינית הדבר אפשרי. כפי שכבר נפסק, לא אחת נוטים המטריד והמוטרד לראות את המעשה שנעשה בעיניים שונות. כלי העזר לבחינת העבירה הינו המבחן האובייקטיבי, לפיו יש לשאול כיצד היו מתפרשים המעשים בעיני האדם הסביר המתבונן מהצד, האם המעשים שנעשו הגיעו כדי הטרדה מינית שיש בה פגיעה ממשית או שמא מדובר במעשים שגם אם יש בהם פגיעה קלה הם אינם חורגים מהתנהגות מקובלת? [ראו לעניין זה: עש"מ 6713/96 **מדינת ישראל נ' בן אשר** פ"ד נב(1) (1998) פסקה 24(r)]. הנאשם לא הורשע בעבירה של מעשה מגונה, הדורשת הוכחת מטרה מינית.

אינני סבור אפוא שניתן לשלול את גרסת הנאשם ביחס למעשים בהם הודה. גרסה זו אינה עומדת בסתירה

לעובדות כתב האישום המתוקן [סעיף 40(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977]. אפשר ששירות המבחן לא עמד כהלכה על הבחנה זו כאשר כתב את המלצתו בתסקיר הראשון.

13. זאת ועוד, אמנם אין מקום להקל בחומרתם של המעשים שביצע הנאשם, אך גם אין מקום להפריז בהם. הנאשם פעל באופן שאינו הולם את מעמדו כלפי המתלוננת ומבלי שהפעיל את שיקול הדעת הדרוש, אך יש לציין כי המעשים בהם הודה אינם בעלי אופי מיני מובהק שאינו משתמע לשתי פנים ובסופו של יום לא הסבו נזק ניכר למתלוננת.

14. הנה כי כן, העבירה אותה ביצע הנאשם, בנסיבותיה, אינה מן הסוג שלא מאפשר א-פריורי לשקול ביטול הרשעה.

15. בכך המאזניים השניה עומד אינטרס הפרט. דעתי היא כי הנאשם הוכיח שהרשעתו בדין גורמת ואף עתידה לגרום לו ולשיקומו נזק לא מבוטל. בהלכת כתב [ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997), עמ' 344] הכיר בית המשפט העליון במפורש בפגיעה בדימויו העצמי של נאשם כשיקול רלוונטי לצורך בחינת עתירתו לביטול הרשעה. כפי שצוין לעיל בענייננו מדובר בנזק תדמיתי משמעותי, ומעבר לכך אפשר בהחלט שהרשעתו של הנאשם תמנע ממנו - חרף גילו המבוגר ואולי עקב כך - מקורות פרנסה עתידיים בתחום עיסוקו ומומחיותו.

ראינו כי, עקב נסיבות הקשורות ושאינן קשורות למקרה המפורט בכתב האישום המתוקן, הגיע הנאשם לשפל המדרגה. סבורני כי כתם ההרשעה הפלילית ידרדר את מצבו אף מעבר לכך ובוודאי יחבל ביכולתו להחזיר לעצמו שמץ ממעמדו הקודם.

16. לפיכך, על אף הפגיעה בהגשמת הערכים העומדים ביסוד ההליך הפלילי סבורני כי במקרה המיוחד דנן עלול, במכלול הנסיבות, להיווצר פער בלתי סביר בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי הכללי. אני סבור כי תשלום הפיצוי בסך ₪5,000, שכבר הופקד על-ידי הנאשם, וחיוב הנאשם בשל"צ - כפי שהמליץ שירות המבחן, יוכלו למתן את הפגיעה באינטרס הציבורי הכללי שהוזכר לעיל.

17. לאור כל האמור אני מבטל את הרשעתו של הנאשם ומחייבו בשל"צ בהיקף של 120 שעות בהתאם לתוכנית שגיבש עבורו שירות המבחן. הנאשם יפצה את נפגעת העבירה בסכום של ₪5,000. הסכום כבר הופקד על-ידי הנאשם והוא יועבר לעדת תביעה 1. המאשימה תמסור את פרטי נפגעת העבירה במזכירות עוד היום.

הזהרתי את הנאשם כי אם לא ימלא אחר הוראות קצינת המבחן ולא יבצע את השל"צ ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט, להרשיעו ולגזור את עונשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתנה היום, י' שבט תשע"ו, 20 ינואר 2016, במעמד הנוכחים.